

Brasil Ride 2017

Prispeval Uroš Breški
petek, 27 oktober 2017

foto: Rosita Belinky

V Braziliji se je 15. oktobra začel Brasil Ride 2017. Po dveh letih sem se ga ponovno udeležil s starim soborcem Cristianom Poberaiem. Spet sva preizkusila v kategoriji MASTER, kjer sva po zapletih in razpletih dosegla lepo tretje mesto.

Projekt Brasil Ride se je za naju začel že dolgo prej. Po spomladanski prijavi je sledilo poletje treningov, organizacija, potovanje, urejanje potrebnih dokumentov in opreme, kar me je že malo utrujalo in sem komaj čakal odhod v Brazilijo.

Potovanje smo si delili s Petrom, ki se je Brasil Ride udeležil prvič in zmagal skupaj z v Braziliji živim Argentincem Pablom. Tekmovanje je letos potekalo na za nas novi lokaciji, zato nas je Pablo z vsemi potrebnimi informacijami in tudi pomagal pri organizaciji v Braziliji, tako da je vse skupaj teklo lepo in gladko.

Dneve pred startom smo izkoristili za ogled trase prologa in spoznavanje bližnje okolice.

Kaj kmalu je bila tu nedelja 15. oktober, ko je bil na sporedu prolog. Startala sva skupaj z favoritoma in kasneje zmagovalcema Brentjes/Azevedo. Začela sva odlično in vozila ob tekmecih a je al na tretjem kilometru Cristianu odtrgalo kletko menjalnika. Relativno hitro je sledila predelava v single speed in nadaljavala sva z prilagojeno hitrostjo. Dodatne teave kilometer pred ciljem. V naslednjih dneh je sledilo lovljenje zaostanka in po par dnevih nama je uspel preboj na skupno tretje mesto v kategoriji. Le to sva v etapah, ki so sledile utrčila. Da je MTB nepredvidljiv sport, se je pokazalo v 5. etapi, kjer sva trikrat prebila in spet izgubila nekaj teko pridobljene prednosti pred 4. parom, med tem ko sta si prvi dve dvojki nabrale veliko prednost pred nama. Vse skupaj sva potem postavila na mesto v XCju, kjer sva odlično odpeljala, zasledovalcema pa se vožnja ni najbolj posrečila. Tako sva imela pred zadnjo etap več kot uro prednosti. Taktika za zadnji dan je bila pametna vožnja in izogibanje tehničnim problemom. Kljub temu, da je bil rezultat etape v drugem planu, sva za konec potrdila rezultat tudi z tretjim mestom v etapi!

Poseben dar daje MTBju ta nepredvidljivost, kjer je rezultat portjen in ko pripelješ, brez ciljno rto. Pri tekmi dvojic pa je ta nepredvidljivost pomnožena z dva. Dve bicikla, dve telesi in predvsem dve glavi, ki moreta držati celo dirko stvari pod kontrolo. Ne samo na progi, tudi popoldan med poitkom oziroma pripravami na drugi dan. Ves as se mora zavedat, da je uspeh pogojen z harmonijo v ekipi za katero sta odgovorna oba! So vzponi in so padci in kaj hitro lahko preskoči iskra. Na tebi pa je, da tudi v takih primerih, v dobro ekipe, ohraniš mirnost, zbranost in ravnovesje. Jaz trdim in sem vesel, da sem v desetih etapnih letih imel vedno srečo z soborci in da se z veseljem spominjam voženj z njimi....z vsemi njimi!! Za to si tejem vse etapne avanture kot uspeh, ki so mi dale veliko! Domov sem se vedno vračal z novimi spoznanji, novimi poznanstvi, kraji in izkušnjami, ki bojo za vedno z mano....to pa naj bi bilo bistvo MTBja, a ne?

Naj izkoristim priliko in se zahvalim vsem, ki so nas podprli ob tej priliki in vsem, ki ste navijali za naju. Ni lepega kot tisti občutek, ko veš, da tam nekje prijatelji in znanci držijo pesti! Se z nama veselijo dobrih voženj in jim je teko ko se nama ne lih najbolj posreči! Takrat rpaš; voljo in energijo tudi v vseh lepih stavkih in željah, ki ste nama jih namenili! Hvala, Like, Qudo vsem!!!